

De ere altsaa meget forskjellige Mineralier, og deres chemiske Bestanddele tillade ikke at anvende Isomorphiens almindelige Love, thi en Vandforbindelse af kiselsuur Magnesia, Kalk og Jernilte med titansuur Zirkonjord kan ifølge de hidtil bekjendte Love ikke være isomorph med vandfri kiselsuur Zirkonjord.

Selskabets Medlem, Naturforskeren Dr. Phil. *P. W. Lund*, har i Breve til Etatsraad *Hornemann* og Professor *Schouw*, meddeelt nogle Efterretninger om adskillige Iagttagelser, han har anstillet paa sin anden brasilianske Reise; hvilke de, med hans Tilladelse, have forelagt Selskabet.

Paa Overreisen anstillede Dr. *Lund* regelmæssige Iagttagelser med et Sympiezometer (et Luft-Barometer, af en egen Indretning, hvorved det bliver skikket til at benyttes ombord). Disse Iagttagelser vise at Lufttrykket aftager fra 40° N. Brede til det Jordstög noget Nord for Æquator, som ligger mellem Nordost og Sydost-Passaten, og hvor Vindstille er herskende, men tiltager igjen sydligere i Sydostpassatens Bælte, thi:

I Nordpassatens Bælte fra 38°30' N. B. til 8°18' N. Br. (6-20 Decbr.) faldt Sympiez. fra 29'',34 til 28'',71 eng. Tommer.

I Vindstille-Bæltet, fra 8°18' til 4°26' N. Br. (20-26 Decbr.) fluctuerede det med et Spillerum af 0''36, men stod ved Sydgrændsen omtrent paa samme Höide som ved Nordgrændsen.

I Sydostpassatens Bælte, fra 4°26' N. Br. til 18°6 S. Br. (26 Decbr.-8 Januar) steg Sympiez. regelmæssigen fra 28'',67 til 28'',85.

Ved disse Iagttagelser bestyrkes en Deel af den Lov for Lufttrykkets Forandringer, som Prof. *Schouw* har opstillet i Selskabets naturvidenskabelige og mathematiske Afhandlinger 5te Deel.

Havets Temperatur ved Overfladen tiltager, efter Dr. *Lunds* Iagttagelser, mod Vindstille-Bæltet, opnaaer der sit Höieste og af-

tager derfra Syd efter. — Den höieste Varmegrad i Havfladen iagttog han paa $6^{\circ}56'$ N. B.; den var $22^{\circ},6$ R. —*)

Söereisen foranledigede ham endvidere til at anstille nogle Undersøgelser over Havets Lysen. Som bekjendt staaer Mængden af de lysende Punkter for endeel i Forbindelse med Veierliget, i det den ved höi Luftvarme og overtrukken Himmel er betydeligt større end ved klar og kiölig Luft; — i Maaneskin forsvinder Phænomenet ganske, hvilket dog vist nok kun er en Følge af at Maanens Lys overvinder det svagere Lys af de lysende Punkter i Havet. I indesluttede Have, i Kysternes Nærhed, tiltager Mængden af disse lysende Punkter; intetsteds bemærker Iagttageren, har han seet Havet lyse stærkere end udenfor Bugten af Rio Janeiro, hvor Kiölvandet var saa stærkt lysende at man i Lendseportene, trods Nattens fuldkomne Mörke, kunde læse fiin Skrift. Ved at opfange og nöagtigen at undersøge de lysende Punkter, iagttog han, at det var smaae Krebsearter (Crustaceer).

Med Hensyn til Brasiliens Planteverden, har han i det Selskabet meddeelte Brev**) kun givet Oplysning om de almindelige Vei- og Ukrudsplanter. Dette er det sörgeligste Partie af Brasiliens ellers saa yppige Vegetation. Medens hos os den største Riigdom i Planterigets Frembringelser udfolder sig under Indvirkningen af de velgiörende Solstraaler, og de tætte Skove vise en Eensformighed, der grændser til Armod, saa følger i Brasilien derimod med Bortryddelsen af Værnet mod Solstraalernes umiddelbare Paavirkning en Aftagelse i Væxtrigets Frodighed, der gradeviis udarter til hedeagtig

*) Baron *Dirkinck* har iagttaget $23^{\circ},4$ R. paa $3^{\circ},8'$ N. Br. i det atlantiske Hav, og $24^{\circ},5$ R. paa $2^{\circ}5$ N. B. i Sydhavet. —

**) I et senere Brev, der siden er forelagt Selskabet, beskriver Dr. *Lund*, efter at have gjort en Reise i det Indre, den saakaldte Campos-Vegetation. —

Forkrybling. Man maae derfor ikke hist vente den brogede Blomsterflor, som forskiønner Siderne af vore Veie. Forgiæves søger man vort friske Grönsvær, forgiæves noget, der kunde lignes med vore Valmuer og Kornblomster, med Echium og vore övrige smukke Asperifolier, eller med de mange gule og hvide straalblomstrede Synantherer. Det egentlige Tæppe af Grönt, hvorved de ubetraadte Steder og Veiene, de frie Pladser om Husene, Gangene i Haverne o. s. v. bedækkes, dannes vel ligesom hos os af Græsarter; men dette Græstæppe er hverken det livlige lyse Grönsvær, der om Vaaren bedækker vore Marker og Enge, eller det guulladne Straae, der i Höstens Tid giver vore Landskaber et eget Præg. Den strænge alvorlige Character, der udmærker de fleste af Vegetationens Hovedformer i det tropiske Sydamerika, begynder allerede her at vise sig, og det mørkegrønne Græstæppe danner en værdig Forgaard til Floras egentlige Höisæde, de skumle Urskove. Ligheden med vort Grönsvær forsvinder endnu mere, naar man underkaster dette Græstæppe en nærmere Undersøgelse, thi alle de hos os herskende Slægter forsvinde som saadanne og afløses af andre, som hos os enten savnes eller spille en underordnet Rolle.

Adspredte i dette Græstæppe findes, som hos os, en Mængde Planter af andre Familier, der ofte saameget tiltage, at de mere eller mindre skiule Græsarterne, ja stundom ganske fortrænge dem. Men disse Planter ere ikke vore ziirlige smaae Urter med smukt-farvede Blomster, men for störste Delen Halvbuske med uanseelige Blomster. De to Familier som der kappes med hinanden om Forrangen ere Malvaceerne og Synanthererne; de sidste frembyde flere Arter, men de sidste spille formødelst Individuernes Mængde dog nok en vigtigere Rolle.

Polytechnisk Candidat *Jerichou* har forelagt Selskabet en Afhandling om at spare Berigtigelsen for Varmens Indvirkning paa